Ч. 67. Середа 7 цьвітня (25 марта) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні.— З російскої Думи.— Кяміль-паша про свій упадок.

З рускою клюбу у Відни доносить черновецка „Буковина" між иншими, що дня 26 марта зібрав ся клюб на засідане, на якім визначено бесідників до поодиноких справ, що прийдуть на дневний порядок палати послів по феріях, а то: предложене правительства з полекшами для торговельних помічників, зміна реґуляміну, буджет державний і справа анексиї Боснї і Герцеґовини. До тих предметів будуть промавляти в палаті, а іменно до предложеня о помічниках торговельних пп. Петрушевич, до реґуляміну Романчук і Евг. Левицкий, до анексиї Цеглиньский і Окуневский. Над питанем що до напряму бесід при буджеті вивязала ся довша оживлена дискусия, а відтак ухвалено визначити на головних бесідників до буджету пп. Василька, Олесницкого і Цеглиньского. Дальше будуть до того предмету з зазначенем поодиноких ресортів промавляти пп. Кость Левицкий, Колесса, Будзиновский, Семака, Бачиньский, Стефаник, Войнаровский, Лукашевич і Петрицкий. Голова парляментарної комісиї податкової Кость Левицкий подав до відомости, що предложене о зміні податку домово-клясового правительство вправді відтягнуло, але може поділити ся з товаришами радістною вістию, що п. Міністер скарбу др. Білиньский приобіцяв в найблизшім часі внести новий проект з повним увзглядненем жадань руских послів що до увільненя найнизших двох кляс від оподаткованя. В тій справі визначено на бесідників пп. Будзиновского і Евг. Левицкого. Наглячі внесеня про становище Русинів до міністерства для Галичини і про мнимі надужитя в галицкім судівництві ухвалено поставити на першім засіданю по великодних сьвятах. В справі галицкого міністерства будуть промовляти пп. Олесницкий, Евг. Левицкий, Петрицкий і Цеглиньский, а про судівництво пп. Кость Левицкий, Дністряньский, Стахура і Семака.

Дискуся в російскій Думі над буджетом міністерства війни була дуже оживлена. В двірскій льожи були великі князї Николай Николаєвич і Сергій Михайлович, инші льожі були переповнені. Розправа доходила до великого роздратованя, особливо коли бесідники зачіпали заграничну політику.—Референт Ґучков, жовтневець, внесив ухвалити для міністерства війни 512 міліонів рублів. В своїй промові зазначив він, що Росия переживає тепер дни народної жалоби і вимагає напруженя всіх сил. — Начальник войскової канцеляриї вказав відтак на ріжні розпочаті, а в части довершені реформи войскові. Ґенерал Бебеньский, кадет, зазначив, що російскі податники платять півтретя разів більше на войскові цілі, як німецкі і що російске войско численнійше, але німецке лїпше уоружене. Бесідник доказував, що в російскім войску 10 офіцирів на 100 сидить по бюрах, а в німецкім лише 4 і що адміністрацийний апарат російского войска коштує більше, як ціла японьска армія. Порівнував відтак російский штаб ґенеральний з німецким, від котрого він чотири рази численнійший, але не робить того, що взірцево ще Мольтким з'орґанізований німецкий. — Пуришкевич, з крайної правиці, заявив глубокий жаль задля сорому, який Росия пережила в наслідок национального пониженя. Ціла вина за ту другу Цушиму спадає на більшість Думи, котра виявила недомаганя російскої армії. Австро-угорский войсковий аташе недавно здав справу про войскову неміч Росиї. По тім розпочав ся цілий ряд зачіпок против Росиї, а остаточно дістала Росия рід ультиматум, якого не чула доси в своїй тисячлїтній історії. — Ґр. Бобриньский вказав

В країнї золота.

Оповідане — з анґлійского.

(Конець).

Петро задержав ся; можна було бачити як піт каплями виступав на его чоло, а слова виходили грізно зпоза затиснених зубів; тишина в сали була переривана тільки віддихом спячого в куті пса.

— Шон Мек Ґану! Живеш з моєю жінкою.

З двацятьох грудий почуло ся зітхане людий побуджених до послїдних границь. Шон поступив крок до свого противника і сказав голосом дивним, неприродним:

— Я? Жию... жию... з твоєю... жінкою?

— Я сказав: з моєю жінкою! Франц Рівес було моє назвище перед десятьма лїтами! Ми посварили ся; я покинув еї і ми не бачили ся аж до нинїшного вечера. Ти був у неї перед двома годинами. Не застав еї дома. Длячого? Пійшла, бо еї муж, Петро, велїв їй, щоби пійшла. Хочеш доказу? Ось обручка, яку ти дав їй вчера.

Подавав Шонови перстенець і Шон добре бачив в середині імена еї і своє.

— Мій Боже! — Чи она знала о тім? — Скажи менї, що нїчого не знала, Петре!

— Нї, не знала нїчого; мушу нинї говорити правду. Я був заздрістний, глупий, шалений і покинув еї. Моя лодка перевернула ся, еї найдено на водах обернену до гори дном; гадали, що я утопив ся. Тодї ждала до вчерашного дня і взяла тебе за мужа. Але була моєю жінкою.... єсть моєю жінкою.... отже розумієш....

Ірляндець був як труп блїдий.

— Маєш зле серце, Петре — сказав Шон Мек Ґану — і злий був день, в котрім то стало ся, та лише один єсть спосіб, аби то скінчити.

— Так, один єсть лиш спосіб, але який? Треба, щоби один з нас пропав, то неминуче. Предкладаю, аби положено револьвер на столї. Віддамо ті, які маємо при собі. Відтак заграємо партию, а виграючий одержить револьвер. Граємо о житє. Чи так? — спитав всіх тих, що стояли довкола.

Кінґ Кінклї відповів в імени всіх:

— Так буде справедливо; кождий з вас буде мати свої вигляди на виграну. Доки женщина жиє одного з вас очивидно за богато на сьвіті. Петро покинув еї в не дуже хороший спосіб, але женщина єсть женщиною і помимо, що Шон був супротив неї в цїлковитій несьвідомости і помимо, що тої женщини також винувати не можна, одного з вас за богато і мусить зробити місце другому? Чи не так?

Всї потвердили.

Були так занятї, що нїхто не замітив женщини, котра війшла задними дверми і присїла коло леді Сені, що ніжно погладила еї по рамени і шепнула їй кілька слів, коли тимчасом приготовлювано гру.

Два мужчини сїли, Шон лицем до каси, при котрій сиділа Сені, Петро напротив него.

Партия розпочала ся і не видко було на них нїякого зворушеня, лише Шон був дуже блїдий. Ґірники обступили стіл тісним кружком, мовчаливі але глубоко зворушені. Стискали в зубах циґара, не випускаючи диму і нїодин з них не пив. Партия мала скінчити ся на десятьох пунктах.

В першім розданю карт Петро зазначив два пункти; грав честно. З врожденою своєю зручностию був би міг обманути навіть так бистрі очи як тих, що глядїли на него, але грав честно, як новик. По самім розданю мали оба по вісім пунктів; в слїдуючім по десять. Надійшла рішуча хвиля.

В часї тої гри не чути було нїчого, тілько шелест киданих карт, посунене підошви о підлогу, або стукнене руки о стіл. По устах Шона блукав усьміх скаменїлий, забутий, впрочім его лице було понуре і траґічне.

Петро курив безнастанно папіроси, закурюючи їх тодї, коли Шон мішав або роздавав карти. В міру того, як партия наближала ся до кінця, женщина, що клячала коло ніг леді Сені під лядою, ставала чим раз уважнїйшою і в еї очах малював ся чим раз більший неспокій і розпука. Сені шептала їй з тиха пункти гри.

Шон мав роздавати послїдний; була то користь на его сторону. В часї коли поволи роздавав карти, женщина, Люсі Рівес, станула поза леді Сені. Всї були так занятї, що нїхто еї не бачив. Очи Люсі переносили ся з Петра на Шона і задержали ся.

Коли вже карти були роздані, а житє людске зависїло від одного пункту, два грачі

що Німеччина переводить стратеґічну кольонізацию росийских західних провінций, т. є. Drang nach Osten Німців. Холмска ґубернія загрожена ґерманізациею. Лодзь назвали Німці у своїй всенімецкій літературі столицею нової Німеччини. Там позволено закладати німецкі школи, а заборонено польскі і чеські. Взивав отже, щоби закусити зуби і працювати, бо прийде час, коли Росия спільно з славяньскими братьми почислить ся. — Социяліст Чаідзе вказав на те, що заграничні держави знають суперечність між правительством а народом і тому диктують Росиї закони. Кожда копійка призволена теперішному правительству есть лиш продовженем сорому Росиї. — Марков із крайної правиці критикував устрій францускoго войска, здемократизоване тамошних офіцирів і зжидовілість, в наслідок чого колишня наполеоньска армія стала таким чинником, з котрим ніхто не числить ся. — По тих словах зірвала ся в цілій палаті величезна буря і президент Думи, Хомяков, уділив бесідникови нагану за обиду францускої армії.

Бувший великий везир Кіямиль-паша оповістив в „Ікдамі“ просторий мемориял про свій упадок. Описує подрібно засідане палати послів, на котрім ухвалено єму заяву недовіря і вказує на напиране молодотурецкого комітету на державні справи. Каже, що комітет домагав ся у султана, щоби его зараз усунено, бо як ні, то зділає то з помочию войска. Напиране молодотурецкого комітету на державні справи доведе по думці Кіямиля до упадку Туреччини. Вкінци жадає реорґанізациї армії. Коли би Туреччина мала була сильне войско то ані Болгария не проголосила би ся була королівством, ані Австро-Угорщина не анектувала би була Босни та Герцеґовини.

Новинки.

Львів, дня 6-го цьвітня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував офіциялів канцеляр. Стан. Костеркевича в Перемишли і Войт. Крушиньского у Львові старш. офіциялами канцелярийними ad personam з полишенем в дотеперішних місцях службових; — переніс офіцияла канц. Аполінар. Андржеєвского зі Стрия до Бірчи, а канцеліста Беням. Вассера з Бірчи до Стрия. — П. Міністер справедливости переніс начальника канцеляр. судової Войт. Папару з Перемишля до Золочева і іменував асистента канц. Мих. Куцериба начальником канцеляриї суду окружного в Перемишли.— Президент висшого суду краєвого у Львові іменував практ. рахунк. Алекс. Книбля асистент. рахунк. а практиканта рахунк. Дирекциї почт, Зигмунта Купітеляна і калькулянта рахункового вис. Суду краєв. Івана Любачовского практикантами рахунковими при вис. Суді краєв. у Львові.

— **Товариство для господарского** образованя жінок. В соймовім будичку відбули ся під проводом ґр. Станиславової Генрихової Баденїової загальні збори „Тов. для господарского образованя жінок“. В нарадах взяло участь і кількох послів. Се товариство удержує школу жіночого господарства, де учать его практично і теоретично. Наука тревае 1 до 3 літ. Школа находить ся в Петрицях коло Красного. Видатки на школу виносили 13.403 К 82 с., стільки виносили і приходи. В 1908 р. було в школі 30 ученяць. Школу рішено перенести до Олеська і помістити єї в олеськім замку. Треба ще тільки перевести реставрацию сього замку, а поки що оставити школу в Петрицях. Властителем олеського замку є Краєвий Виділ. На кінци зборів принято видатки на школу на 1909 р. в сумі 10.834 К. Денні видатки на одну ученицю виносять 40 с., а на одну учительку 90 с.

— **Дрібні вісти.** Вчера і нині має Львів красне веремя, але зато були зрана сильні приморозки. Зима уперта і не хоче нас покидати ся. На Угорщині впали такі сніги, що поїзд товаровий межи стациями Фузіне а Льокат застряг в снігу. — Польска партия народно демократична ставить в бобрецкім повіті кандидатуру на посла адвоката дра Лешка Цяґу, а в самбірскім окрузї кандидатуру др. Ів. Ґвальберта Павліковского. — Адвокат др. Северин Данилович переносить ся з Бучача до Бурштина; др. Арон Погорілле з Копичинець до Тернополя, др. Стан. Проміньский з Монастириск до Станиславова а др. Юл. Ґіжовский з Вишнївчика до Козови. — Артистка театру п. Конст. Беднаржевска згубила золоте серце з брилянтами і рубіном вартости 1000 К. — Міский уряд торговельний сконфіскував 80 бочок або около 6000 кільоґрамів згнилих селедців на складі під ч. 7 при ул. Городецкій.— З Кут втік 35-літний Мехель Ровнер, допустившись там обманьства на 20.000 К. — В реальности при ул. Кордецкого ч. 15 а. відобрав собі житє вистрілом з револьвера 21-літний Кароль Пустель. Причиною самоубийства була невилїчима хороба. — В Будапешті викрито на тамошній головній почті дефравдацию 10.000 К. Виновника тої крадежі, урядника Донта арештовано в хвили, коли в клюбі грав ґазардовно в карти.

— **Страшна пригода в ґазівни.** В неділю в полудне прийшла до міскої ґазівні 17-літна Ст. Запржалівна, донька топника в тійже ґазівни і принесла свому батькови обід. Чекаючи на посудину, зайшла в цікавости до галї машин, з котрої случайно машиніст вийшов на хвильку. Придивляючись машинам підійшла видко необачно за близько до трянсмісиї, котра вхопила її руку і вирвала цілу з плеча, а крім того ще й вдушила грудну клїтку. В стані безнадійнім відставлено нещасливу до шпиталю.

— **Треба уміти собі порадити.** Угорским ґазетам в послїдних часах, коли заносило ся на війну, не вільно було писати про рухи войск. Отже одна ґазета, виходяча в місцевости, з котрої мав відійти стоячий там залогою полк піхоти, знайшла спосіб якби о тім донести своїм читачам і в новинці під заголовком „Справи особисті“ написала: „Звістний і загально люблений полковник X. мусів виїхати на полудне. Вояки, котрі его дуже любили, не хотіли ніяк з ним розлучити ся і доти его просили, доки він аж цілий полк не забрав з собою“.

— **Стипендийні підмоги Тов-а „Просьвіта“.** Головний Виділ Тов. „Просьвіта“ у Львові розписав був конкурс на слідуючі одноразові підмоги на рік 1909. 1) на одну запомогу з фонду стипендийного ім. Тараса Шевченка в квоті 200 К. 2) На одну запомогу з фонду стипендийного ім. Теодора Качали. 3) На 20 запомог з фонду стип. ім. Станислава Новосада по 240 К. 4) На одну запомогу з фонду стип ім. Мих. Спожарского в квоті 180 К. 5) На 3 запомоги з фонду стип. ім. Ольги з Гузарів Левицкої по 24 К. На се вплинуло 196 подань. Головний Виділ Товариства „Просьвіта“ у Львові на засіданю дня 30. марта 1909 уділив стипендийні підмоги отсим петентам: I) Людвик Микола Гладилович, студ. консер. муз. в Зандергаузен 200 К з фонду стип. ім. Тараса Шевченка. — II) Іван Панькевич, студ. філь. Львів, 240 К з фонду стип. ім. Теод. Качали. — III) 10 підмог з фонду стип. ім. Ст. Новосада призначених для дівчат розділено в сей спосіб: а) учит. жін. сем. Руского Товариства педаґ.: 1. Гарпівна Ольга, уч. I. р., 2. Шміґельска Ірина, уч. I. р., 3. Димчишинівна Олена, уч. III. р., 4. Вальківна Мария, уч. III. р., одну підмогу по половині; б) з других уч. сем. у Львові: 5. Мартинякiвна Анна, 6. Максимяківна Антонія по половині, в) ліцей в Перемишли: 7. Дуткевич Мария, уч. IV. кл., 8. Бобикевич Неоніля, уч. III. кл. 9. Воробець Наталія, уч. III. кл, ціла підмога; 10. Брик Ольга, уч. II. кл., 11. Кобиляньска Софія, уч. V. кл., 12. Данилович Любов, уч. V. кл., 13. Левицка Ольга, уч. IV. кл. по половині; г) Приват. жін. ґімназия СС. Василиянок: 14. Ґіжовска Мария, уч. II. кл., 15. Сидорович Савина, уч. III. кл. по половині; д) Прив. жін. ґімназ. в Станиславові: 16. Ганкевич Володимира, уч. IV. кл., половина; е) жін. учит. сем. в Станиславові: 17. Косевич Евгенія полов. — IV) 10 підмог з фонду стип. ім. Станислава Новосада для учеників шкіл середних розділено в отсей спосіб: а) Львів. акад. ґімн.: 1) Мушкевич Богдан, уч. I. кл. ціла, 2) Дідурик Василь, уч. II. кл. половина, б) філія: Максимишин Іван, уч. II. кл. половина, в) німец. ґімн.: Гуглевич Іван, уч. II. кл. ціла, г) реальна школа: Гачкевич Осип, уч. III. кл. половина, д) перемиска руска ґімн.: Клек Теодор, уч. III. кл. половина, е) коломийска руска ґімн.: Гаморак Нестор, уч. VII. кл. ціла, ж) тернопільска руска ґімназия: Будка Данило, уч. III. кл. половина, з) станиславівска руска ґімн.: Загребений Гнат, уч. IV. кл. половина, і) Золочів: Богонюк Микола, уч. VI. кл. половина, к) Бережани: Шеремета Петро, уч. II. кл. половина, л) Дрогобич: Ніжанковский Зиновій, уч. I. кл. ціла, м) Новий Санч: Заморока Грицько, уч. V. кл. половина, н) Симбір: Ріпецкий Стефан, уч. V. кл. половина. — З учительских семінарий: 1) Головіньский Іван, уч. III. р. Станиславів, 2) Довбуш Андрій, уч. II. р. Станиславів, половина. — V.) Одну запомогу ім. Мих. Спожарского в квоті 180 К отримав Іван Федаш, уч. IV. кл. рус. ґімн. в Перемишли. При наділюваню сими підмогами руководив ся головний

зробили малий перестанок. Не глядїли на себе, але очи обох обернули ся на револьвер, відтак на людий, котрі їх окружали а вкінци на карти, криючі в собі житє або смерть а не піднесені ще зі стола. В хвили, коли їх почали брати, укладаючи в руках, леді Сені всунула щось в руку Люсі Рівесовій.

Ті, що стояли поза Шоном Мек Ґану, отворили великі очи в зачудованю і несупокою, побачивши его карти. Легко було тепер пізнати, по котрого стороні була симпатия людий з долини Пеппі. Лице Ірляндця ще більше поблїдло, але не задрожав і не показав по собі несупокою.

Петро заграв найсильнійшу із своїх карт, назначив пункт, зчислив холодно і сказав:

— Я виграв!

Товпа розступила ся; оба мужчини встали. Серед глубокої тишини положив метис легко свою долоню на револьвері. Підніс его і задержав ся хвилю з поглядом встромленим в непорушний погляд Ірляндця. Підніс револьвер ще висше до висоти чола Мек Ґану. Тоді роздав ся вистріл і хтось упав, але не Шон, лише Петро, котрий скрикнув, усуваючи ся на рамена тих, котрі поспішили єму з помочию.

— Ах Боже, Боже, я поцілений в плечі.

В тій хвили другий вистріл роздав ся і упало тіло, бючи фляшки на ляді.

Третий грач в тій грі, Люсі Рівес, стрілила до Петра, а відтак до себе і куля пробила її легки.

Шон стояв хвилю як скаменїлий, а відтак руки его опустили ся на стіл, а на них голова. Бачив ті два вистріли, але не мав часу промовити нї слова.

Петро був небезпечно, але не на смерть ранений в шию.

А женщина? Винесено єї зпоза ляди, віддихала ще, але єї очи робили ся склянні. Обернула ся до Шона; єї уста зложили ся до вимовленя его імени, але голос не озвав ся. Хтось дїткнув рамени задеревілого Шона, котрий встав і зловив ще той послїдний погляд; приступив ще близше, але вже не жила; сконала з усьміхом, викликаним послїдним поглядом любого і той усьміх не сходив з мертвих уст, хоч очи згасли.

Шон стояв мовчки над тілом без житя.

Один по другім скоро виходили з шинку без гамору.

Петро рукою показав на двері. Кінґ Кінклї і другий гірник підняли его на руки. Заки вийшли, просив, аби обернули ся так, щоби міг бачити Шона. Тоді рукою поклонив ся тій, котра була его жінкою, і сказав:

— Могла би була лиш раз вистрілити і ліпше цілити.

Двері замкнули ся і Шон Мек Ґану лишив ся сам з помершою.

видїл виключно взглядами головно на поступ в науцї і степень убожества. Велике число подань є найкрасшим доказом пекучої потреби стипендийних фондаций, над якими зволить наша суспільність зріло застановитись. — За головний видїл товариства „Просьвіта“ у Львові: Евген Озаркевич, голова. Юліян Мудрак, за секретаря.

— **За вербоване добровольцїв до Сербії.** Суд окружний в Самборі судив сими днями російского підданого Василя Корнф-Воронова-Волкова, гірничого інжинїра на Кавказї, занятого в послідних часах в Бориславі за намовлюванє до вступленя до болгарского войска. Один із сьвідків, запасовий резервіст, зізнав, що Воронов-Волков намавляв его, щоби він пристав до сербских добровольцїв а трибунал засудив его на кару шестимісячної вязниці і видалене з границь Австриї. Засуджений, чоловік інтелїґентний, молодий, казав, що не намавляв нікого, лиш висказував сьою симпатию для свободолюбивих змагань Сербів; вирок однак приймив і просив лиш, щоби ему по відсидженю кари вільно було вибрати собі куди хоче виїхати за границю.

— **Про похорон М. Аркаса** доносить київска „Рада“: Дня 27 марта була панахида в домі небіжчика, де в національних убранях зібрали ся круг тіла его всі Просьвітяни. Співав великий хор „Просьвіта“ і хор театру українських артистів під орудою д. Саксаганьского, який під сю пору перебуває в Миколаєві і прийшов віддати останню пошану одному із славних орачів української ниви. При звуках „вічної памяти“ всі присутні впали навколїшки перед тим, хто ще вчера кипів енерґією, турбував ся українськими справами, а сьогодня лежав уже недвижимим трупом. Дня 28 марта тіло небіжчика, яке утопало в живих цвітах, Просьвітяни понесли в церкву, а звідтіль після панахиди — на вічний спокій. Величня процесія розтягала ся на десятки кварталів, бо покійного батька Просьвітян зібрав ся проважати увесь город, у якого доброю славою і симпатиєю користував ся покійний. Між звичайною одїжию маячіла й наша національна; чорні стрічки у мужчин і жіноцтва маячіли в повітрі; запаски, чумарки і мережані сорочки (було тепло) перемішали ся з сюртуками, шитими мундірами урядовців і военних та иншою одїжю. Вінки (всіх було до 20-ти) від україн. інституций несли в національній одїжи по двоє (хлопець і дівчина). За домовиною „батька“ йшла прибита лихом семя его, між якою син покійного, офіцир кубаньск. коз. війска теж приймав не малу участь в діяльности „Просьвіти“.

— **Також промисловець.** Сими днями арештовано в Тернополи якогось Розенцвайґа, властителя торговлї шевских приборів, котрий вишукав собі неаби який спосіб заробковання. Одного разу надав він до Львова під якоюсь видуманою адресою пачку, котрої вартість на листі фрахтовім означив на 1.500 кор. Розуміє ся, що такого адресата не знайшли у Львові і пачка вернула назад до Тернополя. Коли Розенцвайґови доручено фрахт, пішов він до маґазину відобрати пачку, а користаючи з великого там руху, викрав пачку, завіз її до дому, а відтак зголосив ся другий раз по її відобранє. Розуміє ся, що пачки не можна було знайти в цїлім маґазинї, а Розенцвайґ зажадав тоді від дирекциї заплати 1500 кор. Остаточно по довгих переговорах заплачено ему 700 К. Розенцвайґ тїшив ся, що ему штука удала ся і що так красно на ній заробив, отже постановив вести дальше свій поплатний промисл та вислав небавком другу пачку, але вже до Теребовлї, також на імя видуманого адресата. І знов повторило ся то само, що з попередною пачкою; але коли Розенцвайґ зачав домагати ся заплати, розведено енерґічне слїдство і цїла штука вийшла на верх, а Розенцвайґа арештовано, а небавком відбуде ся против него карна розправа.

— **Про крадїж на зелїзници в Тернополи,** о чім ми вже коротко згадували, доносять з Тернополя: До куфрів аґента Містля з Відня дібрав ся хтось підчас їзди і забрав з них богато всіляких приборів шкільних. Коли аґент приїхав до Тернополя а куфри его принесено до готелю, добачив він, що хтось їх отвирав, і що ему пропало богато річий. Коли оглядав страту, добачив в одній переділцї куфра авізо зелїзниче, адресоване до секциї технічної в Тернополи а надане на стациї зелїзничій в Підвисокім. З тим актом пішов Містель до уряду руху і тут зроблено з ним протокол а переведене слїдство показало, що згадане авізо одержав кондуктор Дмитро Войтович з тим, щоби его віддав тернопільскій секциї. Переведена в домі Войтовича ревізия виказала цїлий склад всіляких річий а коли Войтович вернув з Ходорова, его арештовано. Він признав ся, що одержав згадане авізо, але не умів пояснити, в який спосіб знайшло ся оно в куфрі аґента, а що до знайдених у него річий, то подав, що они не походять з крадежі лиш він їх купив на лїцитациї у Львові. Тому однак нїхто не вірить.

† **Померли:** О. Павло Хома, сотрудник у Ворохтї коло Микуличина, упокоїв ся дня 2 с. м. в Підгородю у свого шурина В. Весоловского, в 35 р. житя а 4 сьвященьства. — Павлина Долиньска, вдова по бл. п. Іванї, бувшім пароху в Підмихайлю, померла у свого зятя о. Н. Дерлиці у Витвици дня 30 марта с. р. — В Празї помер славний артист віденьского придворного театру, Адольф Зоненталь, в 75 році житя.

Телеґрами.

Відень 6 цьвітня. Підводна лодка ч. IV. в дорозї з Кіль до Полї, приплила вчера до Ґібральтару.

Мессина 6 цьвітня. Король і королева прибули тут нинї на кружляку „Ре Умберто“.

Константинополь 6 цьвітня. Молодотурецкий посол Камі оголосив вчера в часописи „Шураі Уммет“ отверте письмо до бувшого вел. везира Кіяміла, закидаючи ему неправду і безправне уживанє гроший, одержаних від султана на точно означені цїли. Письмо то наробило великої сензациї.

Константинополь 6 цьвітня. Міністер справ заграничних Ріфаат вибраний послом в Стамбулї 281 голосами Молодотурків против кандидата лїберальної унії, редактора „Ікдаму“ Алї Кемаля.

Неаполь 6 цьвітня. Бувший президент Сполучених Держав Рузвельт пішов вчера вечером в супроводї свого сина і американьского амбасадора до пристанї, де ему зроблено овацию. Відтак сїв на пароход „Адміраль“ і поплив до Мессини, де стрітить ся з королївскою парою.

Солунь 6 цьвітня. В повіті Касандра знайдено двох жандармів убитих. Як здає ся, убийства допустили ся члени сербскої ватаги.

Константинополь 6 цьвітня. На тайнім засїданю палати послів промавляло кількох послів за протоколом, кількох против. Грек Буссіос заявив, що протокол не забезпечує Туреччинї нїяких користий в заміну за страту двох провінций. Серб Стоянович зачитав довгу бесїду против протоколу. Великий везир апелював до патріотизму послів; сказав, що жаль попрощати ся з двома провінциями, коли би однак протокол відкинено, то прийшло би до внутрішного і вніщного заколоту. Опісля кількох послів зрекло ся голосу, а відтак замкнено загальну дискусию і слїдувало голосованє.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·35,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·42, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 10/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руської 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).